

KATALOG:

1.PIPLI ANSKA CRKVA	18.NARODNO
2.IZVAN VREMENA	19.PJESMA 2
3.ZNAK 2	20.POGLED 7
4.ZNAKOVI	21.RAZGOVORI
5.TRAG VREMENA	22.BOSANKA
6.TRAG VREMENA 2	23.BOSANKA 2
7.DAH PROŠLOSTI	24.NADA
8.TIŠINA 2	25.IŠ EKIVANJE
9.NAPUŠTENOST	26.CURA SA OZRENA 2
10.TRAVNI KA TVR AVA	27.NA PLANINI
11.VIŠEGRADSKI MOST	28.PANTA REI
12.STARA ŠKOLA	29.PANTA REI 2
13.SA SVOJOM MUKOM	30.PANTA REI 3
14.IGRA	31.PANTA REI 4
15.IGRA 2	32.PANTA REI 5
16.PRISJE ANJA 2	33.PANTA REI 6
17.OBI AJ	

Mr Željko Jelić Kremanski, F1AUFBiH, AFIAP
rođen 26.02.1974. godine u Strasbourg-u (Francuska).
Akademijski slikar i magistar grafike, profesor likovne kulture.
Fotografiju kao tehniku počeo proučavati u srednjoj školi.
Intenzivniji fotografski rad počinje za vrijeme studiranja, a
nešto kasnije, 2003.godine šalje prve radove na žiriranu
izložbu i sporadično izlaže sve do 2009. godine.
Od 2010. godine učestvuje na velikom broju salona kreativne
fotografije širom svijeta (preko 90 salona) u 26 zemalja.
Za svoj rad osvojio je 42 nagrade i priznanja - za kreativnu
fotografiju, grafiku i pedagoški rad. Od toga je 29 nagrada za
kreativnu fotografiju. Osnivač je i predsjednik prnjavorske foto
grupe „SMENA 8“. Živi u Kremni kod Prnjavora.

190 SIF 2012

AUFBiH

IZDAVAČ: Foto grupa „SMENA 8“ Prnjavor
ZA IZDAVAČA: Ž.J.Kremanski, predsjednik
IZDANJE: 1
E-mail: fgsmena8@gmail.com
TELEFON: 065/660 - 219
DIZAJN: Željko Jelić Kremanski
POSTAVKA: Željko Jelić Kremanski
TEKST: Dalibor Turudić, prof.filozofije
TIRAŽ: 50 kom.

ŽELJKO JELIĆ KREMANSKI

FOTOGRAFIJE

SAMOSTALNA IZLOŽBA

„TRAGOVI“

12.4.2012 -18.4.2012.

JU. NARODNA BIBLIOTEKA
„BRANKO RADI EVI “
DERVENTA

„O umjetnosti treba da se filozofira jer o svemu treba filozofirati.
Pa ipak, prije toga bi moralo ponešto i da se zna o umjetnosti.“

F. SLEGEL

Umjetnost je uvijek živa ukoliko je ona umjetnost, jer je ona sposobna da probije istorijske okvire. U njoj je misao dovedena do pojavljivanja (materijalizovana), a ljudska misao nema granice. Naravno da ona kao takva traži publiku jer drugačije i ne može da se pojavi nego u čulnom mediju. Jelić nas uvodi u svijet umjetnosti preko kreativne fotografije, oblikujući novu stvarnost, sumirajući i prenoseći sva znanja i promišljanja koja je kao slikar i grafičar stekao na Akademiji umjetnosti. Oblikujući novu realnost ne lišava je onog životnog u kome se čovjek pita ili bi trebao da se zapita, pokazujući surovu istinu koju savremeni čovjek živi, predočavajući njegov svijet u kome je čovjek prepušten sebi, svojim strahovima, strepnji, očaju, dok u centru stoji preovladavajući osjećaj bezavičajnosti, usamljenosti i apsurdna življenja. Ovakav osjećaj i ne proizlazi niotkuda već iz čovjekovog doživljaja vremena u kome sadašnjost vidi kao jedinu bitnost jer ako je prošlost ta koja je nebitna, onda i zaborav stoji u osnovi ovog postojanja. Duboko svjestan toga, Jelić nije slučajno odabrao i postavio čovjeka u središte svog fotografskog opusa. Fotografišući stare građevine, narodnu nošnju, nudi jednu kompenzaciju za uznemirujuće osjećanje izgubljenosti i neprepoznavanja sopstvene okoline. Otud jedna podsvjesna nostalgija za prošlim data kao težnja čovjeka da se osjeća prijatno, što je nemoguće zbog „skraćanja sadašnjosti“, odnosno inovacije koje učestvuju u oblikovanju sadašnjosti čine da, kada pogledamo za sobom, već vidimo zastario svijet. Naprosto, broj godina trajanja sadašnjosti se skratio. Umjetnik, donekle, osavremenjava prošlost dodajući time svojoj fotografiji još jednu funkciju. Nesumnjiva je potreba autora da bude slobodan, autentičan, a taj osjećaj je i dat kroz njegovo bavljenje kreativnom fotografijom. Jelić shvata da je nemoguće promišljati svijet kao da nauka ne postoji, a pritom većina ovih promjena su posljedica njenog razvoja. Dakako da je za fotografiju manje važno šta je na njoj predstavljeno, u smislu odabranih motiva, jer je kreativna fotografija, kao nova realnost, prije svega duhovna stvar, a ne činjenica pogleda. Stoga ovdje doživljaj igra prvorazrednu ulogu i to je ono što postaje bitno.

Dalibor TURUDIĆ, prof. filozofije

1.

2.

7.

6.

16.

14.

26.

17.

18.

33.

16.